

פתיחה לפרק "הערל"

לא יבא פצוע דכה וקרית שקפה בקהל ה'. לא יבא ממזר בקהל ה' גם דור עשירי לא יבא לו בקהל ה'. לא יבא עמוני ומואבי בקהל ה' גם דור עשירי לא יבא להם בקהל ה' עד עולם. על דבר אשר לא קדמו אֲתָקֶם בְּלֶחֶם וּבַמִּים בְּדֶרֶךְ בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרַיִם וְאֲשֶׁר שָׁכַר עֲלֵיךָ אֶת בְּלָעִם בְּן־בְּעוֹר מִפְתּוֹר אֲרָם נְהָרִים לְקַלְלָךְ. (דברים כג, ב–ה) לא תתעב אדמי כי אחיך הוא לא תתעב מצרי כי גר היית בארצו. פנים אשר יגלדו להם דור שלישי יבא להם בקהל ה'. (דברים כג, ח–ט)

פצוע דכה וקרית שקפה הם אנשים שאיברי המין שלהם נפגעו על ידי תאונה, אולם כיוצא בהם מצויים אלה שאינם מסוגלים כלל להולדה מחמת פגם בהתפתחותם המינית, בין זכרים (סריס חמה) ובין נקבות (איילוניות). הגדרתם של אלה, קביעת מעמדם מבחינות שונות (לגבי זמן בגרותם, לגבי ייבום ונישואין) תופסות חלק ניכר בפרק זה. בהשוואה לאלה יש גם דיון מסוים באחרים שהתפתחותם המינית היא בלתי נורמלית: הטומטום והאנדרוגיניוס, שבגלל היותם ספק זכרים ספק נקבות הם מהווים נושא לדיון בתחומי-הלכה רבים. בפרק זה הדיון הוא בעיקר בנישואיהם וביחסי המין שלהם.

כהמשך לדיון בפרק הקודם בענין נשים הנפסלות והמותרות לאכול בתרומה בגלל נישואיהן, מראים בפרק זה, כי במקביל למקרה שבו הבעל מותר באכילת תרומה ואשתו נפסלת על ידי ביאתו (כאשר יש פסול בנישואין אלה) – ייתכן גם מצב שבו הכהנים עצמם אסורים לאכול בתרומה, ועם זאת מאכילים את נשיהם בתרומה.

מכאן נמשך הדיון בכירור טיב הנישואין של האסורים לבוא בקהל, אם מחמת מום שבהם (פצוע דכה), אם מחמת מוצאם (עמוני ומואבי, מצרי ואדומי), ואם מחמת שנולדו בעבירה (ממזרים), ומה ההבדלים ביניהם לגבי כשרות צאצאיהם.